

הלכה למעשה

סאת הגאון סו"ד הרב ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עשרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

(89:6). However, a strong majority of *Poskim* argue (even among *Sephardic Poskim*). Just like we don't add time in the long winter nights, but rather look at six "clock" hours, so too, we don't shrink the hours in the short winter days.

Question: If one forgot exactly when he finished eating meat and is now in doubt if he can eat dairy, can he be lenient and say "safek d'Rabbanan l'kulah" - doubts of Rabbinical *issurim* are ruled leniently?

Answer: The *Yad Yehuda* (89:1) says that one must be strict in such a case because by a "דבר שיש לו מתיירין" - a situation where with waiting, one can avoid the question, we rule strictly even by a Rabbinical issue, as the *Gemara* tells us in *Beitzah* (4a).

Most *Poskim* (listed in *Darkei Teshuva* 89:5 and *Pesakim Utshuvos*: (51)), however, argue on this for a number of reasons. The main reason is that according to the rule of the *Tzalach* (there in *Beitzah*), that this rule applies on a one-time issue which can be eaten now or later; but in this case here, where he can eat other dairy food then and now, this doesn't apply and one may be lenient like all doubts in a rabbinic question. Similarly one can be lenient if one has a 50/50 doubt if he ate meat products and he now wants to eat dairy food.

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (13). Separation of Meat and Dairy.

Question: In these few weeks before they turn the clock back, I still might have a bit of time after my *Shabbos* morning meal to have a coffee with milk at *shalosh seudos*. Do I calculate my six hours from my last swallow of *cholent*, or do I start from the end of *bentching* (or *beracha acharona* when appropriate), when I actually get up from the meal?

Answer: Even though the *Aruch Hashulchan* (*Y.D.* 89:4) holds that one counts from the end of the meal, which includes the *parve* dessert and seemingly *bentching* as well, most *Poskim* (*Dagul Mervava* 89 on *Shach* 3, *Darkei Teshuva* 4, *Kaf Hachaim* 9) rule that we calculate the six-hour period from the "last swallow" of the *cholent* or meat.

Question: Does this automatically mean that I can start a dairy meal within six hours by washing on bread and eating *parve*, just making sure that the actual dairy is after six hours?

Answer: Correct (*Pesakim Utshuvos* (24)).

Question: I have heard that one can calculate six "seasonal hours" which, in the short winter days, might come out to be around four hours. Is this true?

Answer: There is such an opinion, namely the **Pri Chadash**

בין הריחים – תבלין מדף היומי – ראש השנה דף 1!

Rav Meir holds that when the *Torah* says "יום אחד בשנה חשוב שנה דתניא פ"ר האומר בתורה סתם בן נשרים וארבעה חדש יום אחד דברי ר' מאיר" to bring a *korban*, it needs to be 3 years old, but 24 months & one day (into the 3rd year) is enough to be considered 3 years old. **Tosfos** says that not regarding all *Halachos* is this extra 1 day considered a full year. Sometimes not only is one day not considered a year, but we need a full year plus a day, in order to have *מעט לעת*. For example, a boy must be "י"ג שנים ויום אחד" - this is to be certain that he is 13 years old "מעט לעת". The simple reading of *Tosfos* seems to be saying that if a boy was born at 11:30 pm, he needs to wait until 11:30pm 13 years later to be considered a full 13 years & considered a *גדול*. The *שו"ע* states "רוש"מ ס' לה] שו"ע states "קטן פסול להעיד...עד שיביא ב' שערות אחר יג' שנים גמורות".

The *שו"ע* quotes the *תוס' ס' טמ"ע* & explains that he holds that if a boy was born in middle of the night on *Rosh Hashana* he is considered a *בר* (13) already at the beginning of *ר"ה* of the 14th year & does not have to wait until the exact hour of his birth. The *שו"ע* however, then brings the *תוס' ס' טמ"ע* (quoted above) that "מעט לעת" means to wait until the exact hour of the day one was born. The *שו"ע* disagrees & says this is not *Tosfos* & *Tosfos* means one only needs to wait until the beginning of the last day.

The *שו"ע* says that if a boy is becoming *Bar Mitzvah* on *שבת* & he made an early *Shabbos*, he may not *daven* for the *amud* yet. This is because *תוספות* can't make him be a full 13 years old. However, if they *daven Maariv* after *צאת*, he may be the *חזן*. He explains that when we say a boy must wait "יג' שנים ויום אחד", it doesn't mean to wait an extra day; it means we must wait for the last day to start. Therefore, once the last day starts (which is *צאת*), he is immediately considered *בר מצוה*.

R' Moshe Shternbuch shlit"א (in the footnotes) discusses this issue & says (in the footnotes) that he knows of a story, told over from the son of a *gedol* the night of his *Bar Mitzvah* his father told him that he was born at 3 am & *עמוד השחר* of the next morning is at 3:30 am. So, to be *ישוש* that might mean to the exact hour of birth, his father said that since before he went to sleep he wasn't considered *Bar Mitzvah* yet, only at 3 am would he be *במצות*, so at 3 am he awoke the boy to say *עירבית שמע* של *עירבית שמע* & *קריאת שמע* של *עירבית שמע*. This way he *chapped* these *mitzvos* on his *Bar Mitzvah* day before *עמוד השחר* came. Some say this father was the **Brisker Rav**.

הוא היה אומר ...

Rabbeinu Saadia Gaon ז"ל (Emunos V'daos) writes:

"The purpose of testing a *Tzaddik* like Avraham Avinu is so the *Tzaddik* should succeed in the test and show the entire world why *Hashem* is close to such a person, why he merits divine levels of *ruach hakodesh*, and prophecy. Thus, a trial for the *Tzaddik* is like a 'ס' - a banner, to prove Avraham's righteousness and loyalty to *Hashem* to the whole world."

A Wise Man would say: "Your time is limited, so don't waste it living someone else's life."		
Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing (845)352-8533	100,000,000,000,000 (Cells in our Body)	* STUDY HIS DETAILS (only humans can & must) & come to Revere HIM! {Please sign too!}
	103,828 approx verifiable signatures 855.400.5164 kvodshemayim.org	Mazel Tov to Chaim & Brynee Gbioff and to the Gbioff/ Ghoori Families on the Pidyon Haben of their zon, Shalom. May he bring them much nachas and grow in Torah & Yiras Hashem

Monsey Edition

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

שבת קודש פרשת וירא – י"ז מרחשון תשפ"ב Shabbos Parshas Vayera - October 23, 2021

הדלקת נרות שבת – 5:47 | זמן קריאת שמע / מ"א – 9:23 | זמן קריאת שמע / הגר"א – 9:59 | סוף זמן תפילה/הגר"א – 10:53
זמן לתפילת מנחה גדולה – 1:10 | שקיעת החמה שבת קודש – 6:03 | מוצש"ק צאת הכוכבים – 6:53 | צאה"כ / לרבינו תם – 7:15

courtesy of myzmannim.com

דבריו של אצעה"ז זוכים אנו לראות שאכן עמקו מחשבותיו להוכיח מכת טענה זו שרכל בידי שמים הקב"ה הוא זה שאמר והיה העולם, הוא ברא והוא מנהיגו והוא המשגיח על כל יצוריו לתת להם כל צרכיהם ונבאר את הדברים בכעין דו שיח' וישמשו הדברים כהמחשה להרין ודברים שהיה בין אברהם לאורחו.

לאחר שהאורחים אכלו ושנו אמר להם אברהם ברכו למי שאכלתם משלו! והם שראו שהוא זה שהאכילם בקשו להודות לו, ומיד הפנה אותם אל הקב"ה באמרו: לא משלי אכלתם! אלא משל מי שאמר והיה העולם! והללו שלא ידרו לסוף דעתו התחילו לתהות על דבריו, ובקשו לדעת את עומק כוונתו, ואז התחיל לבאר, ואמר להם: תדעו שאין העולם הפך ויש מי שברא אותו, וכשם שבראו מאז כך הוא מנהיגו כל ימי עולם, והוא המשגיח שיקבל כ"א את צרכיו וגם כעת השגיח עליכם שתקבלו ע"י את חלקכם המזומן לכן על פי גזירתו. שוב היו מתהון ואומרים: הרי רואים אנו שאתה הוא הנותן ומשלך אתה נותן, ואך תאמר שהמנהיג העליון הוא הנותן, ואם כדברייך שהוא הבורא והוא המנהיג למה לו לקחת את שלך כדי לתת לנו? או הוטל על אברהם להוכיחם שמעיקרא כלל לא היה זה שלו, וכך אמר להם: גוף האוכלים יוכיחו למי הם שייכים כי מאין המה ל"ז וכי אני יצירתי אותם כמו יד? אין זה כי אם על ידי ידעיה, ורק אחר שנתקבו הנרענים ולא נשאר כלום מצד מעשי האדם התחילו שלבי הצמחה, נמצאת אומד שלמעשה לא היו אלו כלל משלי, שהרי מי אני שאוכל לייצר כל זאת, ובהכרח שהקב"ה הוא זה שעשאו, וכשם שהשכלתם להבין שאין מקום להודות להיאלן שהצמיח לכם פירות טובות כמו כן תשכילו להבין שאין מקום להודות להיאלן שהצמיח לכם פירות טובות לכם את חלקכם שזכתם משולחן גבוה, וע"כ תשכילו להודות למי שמשלו אכלתם כך תחידו בהם א"א את האמונה בהקב"ה שידעו שהכל שלו והוא הנותן והוא המדחה המזון וע"י זה באו לידי האמונה האמיתית בהש"ת וע"כ חזינו מזה גודל החובה שמוטלת על כאורא להודות להש"ת שע"י יבא לידי האמונה אמיתית בהש"ת.

האנדרהים ביאור הטעם מדוע כל הציבור אומרים מודים ורובנו ולא שומעין מאת ש"ך וז"ל: "כשיגיע ש"ך למודים וכדוע, כל העם שוחץ ואומרין הודאה קטנה המתחלת כמו כן במודים, שאין דרך העבד להודות לדבו ולומר לו 'ארוני אתה' על ידי שליח אלא כל אדם צריך לקבל לבפיו עול מלכות שמים ואם יקבל על ידי שליח - אינה קבלה גמורה שיוכל להכחיש ולומר לא שאלחתי. אבל אשאר התפילה שהיא בקשה, יכול לתבוע צרכיו על ידי שליח, שכל אדם חפץ בטובתו ולא יכחש ויאמר לא שלחתי", עכ"ל. הרי להדיא דבריו, שעצם המציאות של הודאה היינו 'קבלת עול מלכות שמים', והוא מהותו של כל חיי יהודי בהאי עלמא, והביאור בזה, דאוד שאחד מכדי גודל הטובות שהש"ת עושה עמנו תמיד, יקבל על עצמו, וישעבר עצמו לעשות רצונו של אבינו שששמים. והרי הוא מחויב לגמול כל מה שביכולתו לעשות להראות גודל הערכה על כל הטובות שעושה עמנו בכל יום, וע"כ יעשה כל היום עבודת ה'. ומטעם זה של לבאר מדוע הדבר הראשונה שאנו עושים בכל יום אנו אומרים 'מודה אני', ואומרים זה אפילו קודם שאנו נוטלין הדיים, ומדוע אין אנו יכולין להמתין כמה דקות לומר זה והטעם היינו כנ"ל, לקבל עול מלכות שמים מיד! שזוהו מחותנו של יהודי 'על שם הודאה' להש"ת.

טיב התבלין

ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם ה' א-ל-עולם (בא-לא) - כל הנעשה בעולם הוא ע"י הקב"ה

פ"ש: "ויקרא שם" - ע"י אותו אשל נקרא שמו של הקב"ה אלוה לכל העולם, לאוד שאוכלים ושותים אומר להם ברכו למי שאכלתם משלו, סבורים אתם שמשלי אכלתם, משל מי שאמר והיה העולם אכלתם. מתוך לשונו של רש"י אנו רואים שגמלבר מה שכיוון אברהם בנטיעת האשל לקיים מצוות 'הכנסת אורחים' ביקש ע"י להחיד את האמונה בלבם של הסועדים, אולם דבריו של רש"י מתומצתים הם, רש"י אינו מבאר באריכות ואך התגדל המשא ומתן בין אברהם לאורחו, ואינו מביא כי אם הטענה העיקרית ששימשה כאמצעי לאברהם להחיד על ידה את האמונה באורחו, הוא נתן להם להבין שלא משלו הם אכלו כי אם משל הקב"ה וע"כ עליהם להודות לפניו. אולם לא ביאר האך הצליח אברהם להחיד בהם את האמונה שאכן אכלו משל הקב"ה, וכמו"כ לא ביאר למה שימשה ידיעה זו כאמצעי להחדרת האמונה בכללותה. האת כי רש"י לא בא כי אם לפרש פשוטו של מקרא, ולא היה לו כי אם לפרש כוונת הכתוב 'ויקרא שם בשם ה' א-ל-עולם, ולזאת לא היה צריך כי אם לספר לנו גופא ועובדא היכי הוה, כלומר, האך הביאם לידי אמונה על ידי נטיעת האשל? לזה הביא כי מתוך אכילה באו להודות והפנה אותם למי שהם חייבים להודות, ומעתה לא הוטל עליו המלאכה לפרש האך נתן להם להבין זאת, כי אין זה מעיקרו של מקרא. אולם שוראל המאמינים והפצנים לחוק את אמונתם צריכים לראות בעובדא זו מקור לחיזוק האמונה, כשרואים אנו שיידיעה זו הביאה לידי בהירות האמונה מוטל עלינו להעמק במהותה, כדי שתשמש גם כחיזוק לאמונתנו. ובכן אחר שמתבוננים היטב

עדותיך אתבונן

ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם ה' א-ל-עולם (בא-לא) - האופן לקנות אמונה בהש"ת

פ"ש: "אשל" - רב ושמואל, חד אמר פרדס להביא ממנו פירות לאורחים בסעודה, וחד אמר פונדק לאכסניא ובו כל מיני פירות וכו'. 'ויקרא שם' - ע"י אותו אשל נקרא שמו של הקב"ה אלוה לכל העולם, לאוד שאוכלים ושותים אומר להם ברכו למי שאכלתם משלו, סבורים אתם שמשלי אכלתם, משל מי שאמר והיה העולם אכלתם."

וכדאי להעתיק כאן כל דברי המדרש (תנחומא לך לך סי' י"ב): "לאחד שהיה [אברהם אבינו] מאכילן ומשקן, היו מברכין אותו. ואמר להם, לי אתם מברכין? ברכו לבעל הבית שנותן לכל הבריות אוכל ומשקה ונותן בהם רוח. והיו אומרים לו, היכן הוא? א"ל, שליט בשמים ובארץ, וממית ומחיה, מוחץ ורופא, צד את העובר במעי אמו ומוציאו לאויר העולם, מגדל צמחים ואילנות, מודיד שאול ויעל. כיון שהיו שומעין כך, היו שואלין כיצד נברך אותו ומחויקין לו לטובה? היה אומר להם, אמרו 'ברוך ה' המבורך ועולם ועד, ברוך נותן להם זמון לכל בשו", והיה מלמדם ברכות וצדקות, הוא שאמר הכתוב ואת הנפש אשר עשו בחרן, ע"כ דברים נוראים! חזינו מברדי המדרש שאברהם ואת הנפש הכניס בני חור תחת כנפי השכנית, היה ע"י שהיה להם לברך ברכת

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews • www.chickensforshabbos.com • The charity that simply helps families of Melamdim, Agunos and Crushos in Eretz Yisroel at ZTRCO expense

מעשה אבות .... סימן לבנים

ויפגל אברהם את האלקים וירפא אלקים את אבימלך ואת אשתו ואמרוותי ... (כ-כ"א)

During the summer of 2004, a vein in the heart of **HaGaon Rav Yosef Shalom Elyashiv zt"l** burst, and the 94-year old *Posek Hador* was rushed to the hospital in critical condition. The doctors said there were two options: If they operated on the elderly *Tzaddik*, the chance of success was only three percent. However, if the surgery was not performed, he would live no longer than three days. The decision had to be made right then and there, on *Shabbos*. The *Rav's* relatives quickly traveled to his son-in-law, **R' Chaim Kanievsky shlit'a**, in *Bnei Brak*, to get his *psak* on the matter, and he ruled that in the meantime, nothing should be done. On *Motzei Shabbos*, they found out about a specialist from the United States who could take care of the matter without anesthesia and surgery, greatly reducing the risk. The doctor, together with all his instruments, was flown to Israel and, miraculously, the treatment was successful. For a few weeks it was touch-and-go, but Rav Elyashiv soon made a full recovery and went back to his rigorous learning schedule. Everyone could see that *Hashem* had answered the prayers of hundreds of thousands of *Yidden* who had *davened* for Rav Elyashiv's recovery.

But there was another story that took place behind the scenes. It was recounted by **R' Yitzchok Zilberstein shlit'a**, *Rav of Ramat Elchanan* and another son-in-law of Rav Elyashiv. As the entire Jewish world was steeped in prayer on behalf of R' Elyashiv, a man called the home of R' Zilberstein in *Ramat Elchanan*, asking to speak with the *Rov*.

When the *Rav* answered the phone, the man on the other line identified himself as a relative of one of the leading *Chassidische Rebbes* of the generation. It seems that a number of years back, the *Rebbe*, a leader and guide to thousands of devoted followers, took ill with mysterious symptoms. Always an active person who saw hundreds of *chassidim* daily, his body and strength seemed to have shut down. He was unable to fulfill his normal rigorous schedule of *Torah*, *Tefillah* and seeing to the needs of his *chassidim*, and this worried the multitudes; they felt lost without their leader. Top doctors across the spectrum were brought in to determine the cause of the mystery malady, but no one seemed to have the answer.

"It was then that I remembered reading something written by the great *Manchester Rosh Yeshiva*, **R' Yehudah Zev Segal zt"l**," said the impassioned *chasid* to R' Zilberstein. "He wrote that he had never seen even one family that learned *Hilchos Lashon Hara* earnestly, that did not experience some sort of salvation and solution to an ongoing crisis. I decided right then and there, that on behalf of the health and welfare of our *Rebbe*, I would organize a learning program, based on the calendar of HaRav Segal whereby we would learn two *halachos* of *Sefer Chofetz Chaim* each day. It was not hard to attract support for my idea and in a short time, we had a large group of *chassidim* dedicating their learning of two *halachos* a day to a *refuah shelaima* for the *Rebbe*." The man became excited on the other line and exclaimed, "And you know what? It worked! Within a short period of time, the *Rebbe* had a *refuah shelaima* and is now back to his usual schedule, learning, *davening* and seeing to his followers and leading his *chassidim*, as he did in the past."

The *chasid's* tone suddenly took on a serious note. "I was just thinking that perhaps you might try the same thing on behalf of your father-in-law, the great *Rav*, and *B'ezras Hashem*, we will all see his imminent recovery very soon."

R' Zilberstein thought it was a wonderful idea and quickly organized the members of *Kollel Bais Dovid* to begin learning two *halachos* of *Sefer Chofetz Chaim* each day. Word got around and many other people joined in the effort, as well. It was then the beginning of *Elul* and the agreed upon length of their trial was *Yom Kippur*. A great zeal and exuberance was embraced in this mass effort and everyone fulfilled their allotment of two *halachos* each day. Even a local seminary in *Bnei Brak* decided to get in on the act and hundreds of seminary girls accepted upon themselves to learn two *halachos* a day based on the calendar of the *Manchester Rosh Yeshivah*, on behalf of the *Posek Hador*.

Boruch Hashem, *simcha* and joy was felt throughout the Jewish world when in a short period of time, the news was received that *Maran HaGaon* R' Yosef Sholom Elyashiv, was feeling better and his health was restored.

וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב ... (מלכים ב' ד-לא)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN

תורת הצבי על הפטרות

Just as *Sarah Imeinu* was well beyond her child-bearing years, but was nevertheless promised a son, so too, *Elisha HaNavi* promised the *Isha HaShunamis* a child whom she bore despite all odds. Unfortunately, the child passed away and Elisha sent his attendant, Geichazi with a special cloth to revive the child. Nothing happened and *Chazal* explain that because Geichazi deviated from Elisha's explicit instructions and "tested" the cloth on an animal along the way, he "wasted" the special power vested into the cloth.

If Elisha had the ability to invest the power of revival into something, why couldn't he make it a lasting power? Additionally, how could someone else "waste" the power?

R' Meir Simcha HaKohen of *Dvinsk zt"l* (*Meshech*

Chochma) answers that when a *beracha* is given to someone, its fulfillment is not specifically dependent on the level of spirituality of the one who administered it. Rather, the fulfillment of the *beracha* is determined based on the level of belief and *emunah* of the one receiving it.

As such, the *Isha HaShunamis* only placed her belief in *Elisha HaNavi's* abilities as a man of *Hashem* to help her and her child. Therefore, special cloth or not, from the very outset Geichazi was never able to revive the child since the woman had never placed any measure of belief in his abilities.

While people tend to chase the use of amulets to cure their problems, the only way for the amulet to have its proper effect is only after one first places his belief in *Hashem*.

ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק ... (כא-ג)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

מחשבת הלב

It would seem that the words "אשר ילדה לו שרה" - "*that was born to Sarah*," are superfluous. The *posuk* before said that Sarah gave birth. It would have sufficed to say, "*And Avraham called his son Yitzchok*." Let us analyze another *posuk* later in this *parsha* for more understanding. As per Sarah's request, due to Yishmael's aberrant behavior, Avraham agreed to send him away. The *posuk* says, "*Sarah said to Avraham, banish this maidservant and her son*." The question is why was Hagar also evicted just because of her son's bad behavior? Why must she suffer too? I saw a *pshat*, that if Yishmael reached such a level, it must have come from his mother's lack of *yiras shamayim*. Hence, said Sarah, drive out both of them and *Hashem* agreed.

When Avraham saw at the outset how special Yitzchok was, he credited his *eishes chayil*, Sarah. Therefore, he said "אשר" "ילדה לו שרה", as the *tefillos*, actions, and *zechusim* of his son's mother aided him in becoming a *tzaddik*. Avraham understood that the actions of parents have a direct effect on their children, forming who they are, and what their future potential will be.

Later in the *parsha*, it states: "ויטע אשל בבאר שבט". Avraham planted an "*eishel*". **Rashi** offers two meanings of the word. Either a tree/orchard, or alternatively, an inn or hotel. Both of these would have greatly expanded Avraham's *hachnasas orchim* operation. **R' Moshe Feinstein zt"l** explains the difference between the two. A hotel is a building, while a tree produces fruit. Thus, he explains, first Avraham established himself, assuring that he was worthy of being an instrument for *kiruv*. That is analogous to a hotel - a solid edifice. Once assured of that, he planted trees, passing on "the fruits" of his *emuna*; the knowledge he gleaned in *ruchniyus* to his descendants and all humanity. This example in *chinuch* is a life lesson for us all. And *b'ezras Hashem*, it will help us have only *nachas* and happiness, as our own "trees" bear "delicious healthy fruit"!

משל למה הדבר דומה

הנה נא ארני סדרו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם ... (יש-ג)

משל: *Atalmid* of **R' Moshe Feinstein zt"l** came to him with a dilemma. *Boruch Hashem*, his family was growing and needed more space. Until now, they had managed in a small two bedroom apartment on the second floor, but a great opportunity came up to move to a place with three spacious bedrooms. It was affordable, and just what they needed. The problem was that it was on the fifth floor. Although the family was willing to deal with climbing many flights on *Shabbos*, the problem was, that he would often bring guests home from *shul* on *Shabbos* and *Yom Tov* and feared that this "luxury" would be at the expense of his *hachnasas orchim*.

After hearing the question, R' Moshe was adamant that he should take the apartment for the good of his own family. As for the guests, R' Moshe gave the man a good *eitzah*: simply

וירא אליו ה' כאלני כמרה והוא ישב פתח האהל כיום ... (יה-א)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

Hashem comes to *Avraham Avinu* to visit him after his *Bris*. Avraham is in a lot of pain, and *Hashem* is being *mevaker choleh*. Imagine, getting a *bikur cholim* visit from *Hashem* Himself! And yet, we see that in the middle of this visit, Avraham notices that there are three nomads that look like they could use some hospitality. *Avraham Avinu* (probably) politely excuses himself and runs to help the new guests. From this, the *Medrash* derives that, "*Gedolah Hachnasas Orchim yosair m'kabbolas Pnei HaShechina*." It is greater to take care of guests, to take care of the needs of a fellow Jew, than to greet *Hashem* Himself. This means that if a guest was coming your way, the same time that *Hashem* Himself was coming to visit you, you should go and take care of your guest. What a tremendous lesson about our priorities. How great is *chessed* in the eyes of *Hashem* that He is willing to put Himself aside so that we can be there for our fellow Jew?!

Perhaps, when we feel overwhelmed and exhausted from continuously taking care of everyone around us, leaving us little time or energy for our own spiritual growth and connection to *Hashem* (otherwise known as *kabbolas Pnei HaShechina*), we should remember that *Gedolah Hachnassas Orchim*, taking care of all the little (and big) guests in our home, who just so happen to be our kids (and our spouses) is greater in the eyes of *Hashem* than the loftiest and most spiritual deed imaginable ... even greeting the *Shechina* itself.

As **Rabbi Dov Brezak shlit'a** so succinctly stated, children are not "in the way" of our *avodas Hashem*; they "are the way" for us to reach the greatest spiritual heights imaginable. So, don't get buried under the laundry, bills or the dishes. Don't get frustrated or resentful because you are constantly giving to all the "guests" who drop into your life. Each one is truly a gift to help you reach your greatest potential in *avodas Hashem*. And may the *zechus* of all the *hachnassas orchim* that we do, bring about the final *geulah* when we will all truly be *zoche* to the real *kabbolas Pnei HaShechina*.